

121683

ศึกษาเปรียบเทียบเครื่องเคลือบเชียงใหม่และญี่ปุ่นเพื่อพัฒนา
เครื่องเคลือบสู่การเป็นสินค้า OTOP

Comparison of Chiang Mai and Japanese Lacquerware for
Improvement of Lacquerware Leading to OTOP Products

แก่นมณี เจริญวงศ์

Kaemmanee Charoenwong

รายงานวิจัยฉบับที่ 214

พ.ศ. 2551

มหาวิทยาลัยพะเยา

1. ประเทศ:	ไทย
2. หมายเลขงานวิจัย:	214
3. ชื่อเรื่อง(ภาษาไทย):	ศึกษาเบรรี่ยนเพียงเครื่องเรียนใหม่และญี่ปุ่นเพื่อพัฒนา เครื่องเรียนสู่การเป็นสินค้า OTOP
4. ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ):	Comparison of Chiang Mai and Japanese Lacquerware for Improvement of Lacquerware Leading to OTOP Products
5. ผู้เขียน:	ผศ. ดร. แรมมณี เจริญวงศ์
6. หน่วยงาน:	ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
7. ประเภทเอกสาร:	รายงานการวิจัย
8. รายละเอียดของงานพิมพ์	รายงานการวิจัย ขนาด 124 หน้า
9. วันที่ตีพิมพ์:	1 พฤษภาคม 2551
10. ภาษา:	ไทย
11. หน่วยงานที่ให้ทุน	มหาวิทยาลัยพายัพ
12. คำหลัก:	เครื่องเรียนเรียงใหม่ เครื่องเรียนญี่ปุ่น

ปกตัดเย็บ

ก. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ ขั้นตอน การผลิตหัตถกรรมเครื่องเรียนเรียงใหม่และญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นหัตถกรรมท้องถิ่นประจำชาติ ที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาช้านานของญี่ปุ่นและของไทย

การศึกษาเบรรี่ยนเพียงระบุว่าหัตถกรรมทั้งสอง ในประเทศไทยเกี่ยวกับลักษณะภูมิปัญญาของช่างฝีมือผู้ผลิตหัตถกรรมนี้ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างหัตถกรรมทั้งสอง ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของหัตถกรรมเครื่องเรียน อีกทั้งแนวทางในการพัฒนาช่างฝีมือสู่การผลิตหัตถกรรมเครื่องเรียนที่มีคุณภาพอย่างสูงล้ำค่าทั้งภายในประเทศไทยและต่างประเทศ ได้อย่างมีคุณภาพ

ข. ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการศึกษา ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการที่มีผู้ศึกษาไว้ทั้งเอกสารไทยและต่างประเทศรวมทั้งใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ตามประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นแนวคิดตามไว้

พื้นที่ในการศึกษาได้แก่ ชุมชนอันเป็นที่ตั้งของการผลิตหัตถกรรมเครื่องเขินของเชียงใหม่ คือ บ้านเขิน ตำบลน้ำหาราม ชุมชนระแหง อ่ามหาเมืองและอำเภอสันกำแพง ซึ่งเป็นที่ตั้งของร้านข้าวหน่ายเครื่องเขิน

ส่วนหัตถกรรมเครื่องเขินญี่ปุ่นนั้น จากการคุยกับผู้เชี่ยวชาญในประเทศไทยญี่ปุ่นของผู้วิจัย เมื่อ พ.ศ. 2545 นั้น ผู้วิจัยได้เยี่ยมชมศูนย์หัตถกรรมเครื่องเขินประจำเมืองต่าง ๆ ร้านจำหน่ายเครื่องเขินของญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียงและดำเนินกิจการมาเป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และศูนย์ฝึกอบรมหัตถกรรมเครื่องเขินทั้งของรัฐและเอกชนความเมืองต่าง ๆ เช่น โตเกียว เกียวโต คามาครุะ ยามานาโกะ วะจิม่า และโอกินาว่า เป็นต้น ซึ่งในแต่ละแห่งที่กล่าวมานี้ เป็นสถานที่ที่มีการทำหัตถกรรมเครื่องเขินอันลือชื่อของญี่ปุ่น

ค. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ประวัติความเป็นมาของหัตถกรรมเครื่องเขินของทั้งเชียงใหม่และญี่ปุ่น มีความเป็นมาอันยาวนาน ใกล้เคียงกัน และซ่างฝ่ายมือได้มีการสืบทอดคือกันมาหลายร้อยปี โดยเฉพาะของญี่ปุ่นนั้นอาจนับได้ถึงร่วมพันปีและในขณะนี้ก็ยังทำอยู่จนถึงปัจจุบัน

ด้านวัสดุคืนนั้น นับว่ามีความเหมือนกันอยู่แล้ว เมื่อจากวัสดุคืนที่เป็นหลักสำคัญของการผลิตเครื่องเขินคือ ยางรักหรือน้ำรักซึ่งเป็นสิ่งที่นำเข้าเข็นกันโดยเฉพาะในปัจจุบันซึ่งต้องนำเข้าจากประเทศไทยและพม่าเป็นส่วนใหญ่ แต่สิ่งที่อาจแตกต่างกันคือ ลักษณะการกรองรักเพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์หรือมีความสะอาดก่อนนำไปใช้ โดยรักที่มีคุณภาพดียอมทำให้เครื่องเขินที่ผลิตออกมามีความสวยงามจากความค่าและความมั่นที่แ渭วาวของน้ำรักนั่นเอง

ด้านวิธีการและขั้นตอนค้าง ๆ ในการทำหัตถกรรมเครื่องเขิน ทั้งญี่ปุ่นและเชียงใหม่นับว่า มีทั้งความเหมือนและความต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการใช้เครื่องมือที่อาจมีรายละเอียดที่ไม่เหมือนกัน ทั้งหมด เช่น แปรงที่ใช้ท่าน้ำรักขึ้นอยู่กับชนแปรงที่ทำจากผนังของคนหรือของศัตรุ เป็นต้น อีกทั้ง

ส่วนผู้สมควรดูคือที่ใช้ทำอาจมีความแตกต่างกันออกไป เช่น สมุกของเครื่องเขินเชียงใหม่ กับชาบีของญี่ปุ่น เป็นต้น

รูปแบบและลักษณะของผลิตภัณฑ์ นับว่ามีความแตกต่างอันเนื่องมาจากการแผลงต่างๆ ทั่วไป รวมทั้งธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของคนในแต่ละชาติ ซึ่งเป็นเรื่องของวิถีการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของใช้ในชีวิตประจำวัน และสิ่งของที่ใช้ในพิธีกรรมและประเพณีต่างๆ ของแต่ละชาติ

ปัญหาและอุปสรรค นับว่ามีทั้งลักษณะที่เหมือนและต่างกันกล่าวก็ได้ ภาระการขาดแคลน วัสดุคือที่สำคัญในการผลิตคือ ยางรักหรือน้ำรัก ซึ่งทั้งญี่ปุ่นและเชียงใหม่ต่างมีการนำเข้าจาก ต่างประเทศคือทั้งสอง เพราะภัยในประเทศไทยไม่พอเพียง จากภาวะดังกล่าวมีส่วนผลให้น้ำรักมีราคาสูง และทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องเขินมีราคาสูงตามไปด้วย

ด้านการตลาดระหว่างหัตถกรรมเครื่องเขินญี่ปุ่นกับเชียงใหม่นั้นมีความแตกต่างกัน เพราะ ตลาดเครื่องเขินญี่ปุ่นอยู่ภายในประเทศเท่านั้น เนื่องจากชาวญี่ปุ่นมีการใช้เครื่องเขินใน ชีวิตประจำวันมากอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าในปัจจุบันอาจถูกกระทบอยู่บ้าง อันเนื่องมาจากการ หลอกลวงของผลิตภัณฑ์ที่เข้ามา เช่น เซรามิก โลหะประเภทแคนเดส และพลาสติกต่างๆ เป็นต้น

ส่วนตลาดของเครื่องเขินเชียงใหม่นั้นอยู่ที่ตลาดต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ คือ ประมาณ 95% และตลาดภายในประเทศมีเพียง 5% เท่านั้น ดังนั้นมีปัจจัยอื่นๆ เช่น ดันทุนวัสดุคือ ที่มีราคาสูงขึ้น ทำให้ผลิตภัณฑ์มีราคาสูงตามไปด้วย จึงทำให้กระทบกระเทือนต่อการสั่งซื้อไปด้วย เช่นกัน

1. Country:	Thailand
2. Research Report Number:	214
3. Name (Thai):	ศึกษาเปรียบเทียบเครื่องเงินเรืองใหม่และญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาเครื่องเงินสู่การเป็นสินค้า OTOP
4. Name (English):	Comparison of Chiang Mai and Japanese Lacquerware for Improvement of Lacquerware , Leading to OTOP Products
5. Author:	Assist. Prof. Dr. Kaemmanee Charoenwong
6. Organization:	History Department, Faculty of Humanities
7. Type of Document:	Research Report
8. Pages:	124 pages
9. Date Printed	1 May, 2008
10. Language of Document:	Thai
11. Funding Organization:	Payap University
12. Keyword:	Chiang Mai Lacquerware, Japanese Lacquerware

Abstract

A. Scope of the Study

The purpose of this research was to study the origin, characteristics and the steps of manufacture of lacquer-ware in both Chiang Mai and Japan. These local handicrafts display the respective heritage and knowledge developed over many generations. This study attempted to compare the knowledge and practice of the craftsmen in each country as well as the problems and obstacles facing the lacquer-ware industry in these countries. The study also attempted to identify how the respective local industries develop their craftsmen to produce lacquer-ware that can be sold in both local and global markets.

B. Research Methodology

The data for the study was compiled from published Thai and foreign literature and collected through informal interviews. The study collected information directly from Thai and Japanese shops and organizations that are well known within the respective lacquer-ware industry.

C. Results

The study revealed that lacquer-ware has been developed in both countries over hundreds of years with the industry in Japan being nearly 1000 years old. Craftsmen of both countries use the same raw material which mainly come from China and Myanmar. However, the methods of purifying the lacquer differ. Also different types of brushes and additives are used for applying the lacquer. The designs and patterns used differ in accordance to the daily life and culture of the lacquer craftsmen from each country. The high price of lacquer in both countries reflects the fact that the raw materials are scarce and need to be imported.

The lacquer-ware in Japan is primarily produced for the domestic market as lacquer-ware is commonly found in the typical Japanese home. Thai lacquer-ware on the other hand is primarily produced for export. Increases in the cost of raw materials has further lowered the demand for Thai lacquer-ware.

The Thai lacquer-ware industry needs to improve the quality and range of designs in order to meet the demands of its market. The Thai lacquer-ware craftsmen would do well to adopt and adapt some of the techniques used by the Japanese craftsmen. Thai government support for this industry is also needed so that it will improve the quality of the product, improve the market demand, and preserve this art form in Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยพายัพเชียงใหม่ ประจำปี การศึกษา 2547 จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ในการศึกษาข้อมูลด้านเอกสาร ผู้วิจัยได้รับข้อมูลอันเป็นประโยชน์ และภาพถ่าย โดยเฉพาะในส่วนของเครื่องเขินเชิงใหม่ ตลอดจนการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจาก คุณอนุรัตน์ วรธรรมานนท์ แผนกเครื่องเขิน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ เชียงใหม่ ผู้วิจัย ต้องกราบขอบคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

การเก็บข้อมูลภาคสนามในส่วนของเครื่องเขินเชิงใหม่ โดยเฉพาะขั้นตอนและวิธีการทำ ที่มีคุณค่าสั้น ผู้วิจัยไม่อาจลืมได้ อันสูงสุดของบรรดาช่างเครื่องเขินผู้มีฝีมือโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณมาพ คำน้อย และบรรดาช่างฝีมือกลุ่มน้ำหนึ่น นันทาราม ศรีปันครัว และสันกำแพง ที่ผู้วิจัย ไม่สามารถอุทกานามในที่นี้ได้ทั้งหมด ที่กรุณาแสดงเวลาอันมีค่าเพื่อให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการโดยไม่ เห็นแก่ความเหนื่อยล้า ทั้ง ๆ ที่หลายท่านเป็นผู้สูงอายุ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบรรดาท่าน ทั้งหลายมา ณ ที่นี้ด้วย

ในด้านเอกสารเกี่ยวกับเครื่องเขินญี่ปุ่น และการอภิปรัชท์ที่ภาคสนามในประเทศไทยญี่ปุ่นนั้น ต้องขอขอบพระคุณสำหรับการสนับสนุนด้านทุนจากสภาวิจัยแห่งชาติไทยร่วมกับฝ่ายการศึกษา ของประเทศไทยญี่ปุ่นที่ให้ทุนสนับสนุนแก่ผู้วิจัยในการเดินทางไปเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสำหรับงานวิจัย นี้ในช่วงปี 2545 และที่ไม่อาจลืมได้เลยคือ ความกรุณาและความเมี้ยนใจของ Prof. Koichi Niitsutu แห่ง International Christian University ประเทศญี่ปุ่น ที่มีใจให้แก่ผู้วิจัยโดยการสอน เทคนิคในการออกแบบชิ้นส่วนต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการอภิปรัชท์ ที่มีความสำคัญใน ประเทศไทยญี่ปุ่นโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยล้า คุณ Murakami เจ้าน้าที่ด้านการท่องเที่ยว แห่งเมืองยามานาไกะ (Yamanaka) ที่กรุณารับรองนำผู้วิจัยสำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เมืองยามานาไกะ จนถึงเมืองวาจิมา ซึ่งทั้งเจ้าน้าที่ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และเจ้าน้าที่ประจำ บริษัท กันต์ รวมทั้งบรรดาช่างเครื่องเขินในเมืองต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้พบปะและสัมภาษณ์ โดยเฉพาะที่ เกียวโต ยามานาไกะ คานาซาว่า วาจิมาและโอกินาว่า ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจอันประเสริฐที่มี ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ในด้านข้อเสนอแนะฉบับมีประกายน้อยยิ่งต่อองค์กรวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอทราบข้อมูลเพิ่มเติม
ดร. ศุภารา ประยูรพิทักษ์ อดีตผู้อำนวยการสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ รองศาสตราจารย์
สมิทธิ์ สังโภกาส อาจารย์อุปนรัตน์ วิเทียรเชีย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และอาจารย์
พรพรรณเพ็ญ เกเรชัยไทย หัวหน้าฝ่ายวิจัยล้านนา สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทุกท่านได้
กรุณากล่าว วิจารณ์ และให้คำแนะนำอันมีคุณค่าต่อองค์กรวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง

งานวิจัยฉบับนี้ไม่อาจสำเร็จเป็นรูปเล่มได้เลย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือในด้านการจัด
รูปเล่ม ตลอดจนเทคนิคในด้านการพิมพ์ฉบับสมบูรณ์จากเพื่อนอาจารย์ผู้มีน้ำใจอันหาที่เบริญ
ไม่ได้คือ อาจารย์ฐานิด ฤกษ์ชรพันธ์ หรืออาจารย์จุ้ย นอกรากนั้นในด้านรูปภาพประกอบผู้วิจัย
ต้องขอขอบคุณ คุณณัฐพล ณ เชียงใหม่ เจ้าหน้าที่แผนกสารสนเทศที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษา
ในด้านเทคโนโลยีที่นักวิจัยจะมีความต้องการ ยังทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเรียนรู้ไปด้วย
ผู้วิจัยขอขอบคุณในน้ำใจอันดีงามไว้ ณ ที่นี่

ในท้ายที่สุดผู้วิจัยต้องขอขอบคุณ คุณมรกต ไตรจินดา ที่ช่วยพิมพ์ต้นฉบับร่างให้แก่ผู้วิจัย
และเจ้าหน้าที่แผนกวิจัยโดยเฉพาะคุณบรรจง ศิลปวงศ์เสรี และคุณกัญญารัตน์ เอื้อมอัมพร ที่มี
ส่วนช่วยเหลือในการประสานให้งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดีไว้ ณ ที่นี้ด้วย

แรมณ์ เจริญวงศ์

1 พฤษภาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๔
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑	บทนำ
1.1 ความสำคัญและที่มาในการทำวิจัย	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
1.3 นิยามศัพท์	๓
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	๓
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ ๒	แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.1 ประวัติความเป็นมาของเครื่องเขินเชียงใหม่ และญี่ปุ่น	๕
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๐
บทที่ ๓	ระเบียบวิธีวิจัย
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๔
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	๒๕
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๕
บทที่ ๔	พัฒนาการหัตถกรรมเครื่องเขินเชียงใหม่และญี่ปุ่น
4.1 ลักษณะเอกลักษณ์ของหัตถกรรมเครื่องเขินเชียงใหม่และญี่ปุ่น	๒๗
ญี่ปุ่น	
4.2 วิธีการและขั้นตอนการทำเครื่องเขินเชียงใหม่และญี่ปุ่น	๔๙

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๕	ผลจากการศึกษา ๖๖
๕.๑ หัวตัดกรรมเครื่องเขินเชียงใหม่	๖๖
๕.๒ หัวตัดกรรมเครื่องเขินญี่ปุ่น	๘๔
บทที่ ๖	สรุปผลจากการศึกษาและข้อเสนอแนะ ๙๗
๖.๑ สรุปผลเปรียบเทียบและอุปสรรคของหัวตัดกรรมเครื่องเขิน เชียงใหม่และญี่ปุ่น	๙๗
๖.๒ ปัญหาและอุปสรรคของหัวตัดกรรมเครื่องเขินเชียงใหม่และ ญี่ปุ่น	๙๘
๖.๓ ปัญหาและอุปสรรคจากการสนับสนุนของการค้าระหว่างประเทศ	๑๐๑
๖.๔ แนวทางการพัฒนาหัวตัดกรรมเครื่องเขินเชียงใหม่และญี่ปุ่น	๑๐๕
๖.๕ ข้อเสนอแนะ	๑๐๘
บรรณานุกรม	๑๑๑
ภาคผนวก ก.	แบบสัมภาษณ์ ๑๑๔
ภาคผนวก ข.	หลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนังคำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ไทย ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ๑๑๗

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 เปรียบเทียบเครื่องเขินซึ่งใหม่และเครื่องเขินญี่ปุ่น	64
2 แสดงส่วนประกอบของรักไทยในระยะหน้าฝันและหน้าแล้ง	68
3 ขั้นตอนของการลงรัก	74

สารบัญภาค

ภาคที่	หน้า
1. ชุดชาเครื่องเขินญี่ปุ่น	13
2. เครื่องมือที่ใช้ทำเครื่องเขินญี่ปุ่น	19
3. ขันดอก แอ็บ และขันน้ำพานรอง	30
4. โครงไม้ไผ่ชุดหรือสถานก่อนลงรัก	32
5. ขันตอกล้านนา	36
6. คนงานหกยิงกำลังลงสมุกเครื่องเขิน	38
7. การกรองยางรักแบบไทย	41
8. เครื่องเขินลายชุด	48
9. เครื่องเขินลายราดน้ำปิดทอง	49
10. ชามญูปามิโซะ	52
11. เครื่องเขินลายเปลงพื้นแบบญี่ปุ่น	56
12. เครื่องเขินลายมุกแบบญี่ปุ่น	59
13. ตันรักและการกรีดยางรักญี่ปุ่น	61
14. ยางรักญี่ปุ่นที่เก็บในภาชนะที่มีดีซิด	85
15. วิธีการกรองยางรักญี่ปุ่นให้บริสุทธิ์	85
16. เครื่องเขินลายมากิอิหรือลายทองของญี่ปุ่น	87
17. เปเลือกหอยสำหรับทำลายมุกญี่ปุ่น	88
18. ตู้เก็บเครื่องเขินเพื่อควบคุมอุณหภูมิและความชื้น	89
19. ตู้ชั้นเรียงเครื่องเขินเพื่อร้อยให้สรักแห้ง	89
20. ผลิตภัณฑ์เครื่องเขินญี่ปุ่นประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	90
21. นักเรียนชาติต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนเครื่องเขินที่ว่าจิม่า	93
22. นักเรียนชาวจีนที่มาเรียนการทำเครื่องเขินที่ว่าจิม่า	93
23. เครื่องเขินของโยกินาว่า	95
24. ผลิตภัณฑ์เครื่องเขินประเภทต่าง ๆ ที่คานาชาว่า	96